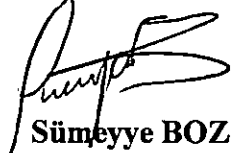

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Kadına yönelik şiddet nedeniyle hayatta kalmak amacıyla öz savunmada bulunmak zorunda kalan kadınların maruz kaldığı adaletsizlikleri ve yargılama süreçlerindeki yapısal sorunları tespit etmek, örselenmiş kadın sendromu çerçevesinde meşru savunma kavramının hukuk sistemimize dahil edilme gerekliliğini değerlendirmek amacıyla, Anayasa'nın 98'inci, İçtüzüğü'nün 104'üncü ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını saygılarımla arz ederim.

Sümeyye BOZ
Muş Milletvekili

GEREKÇE

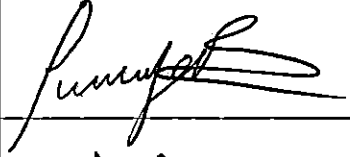
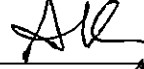
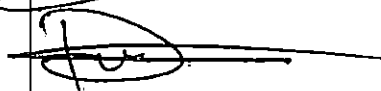
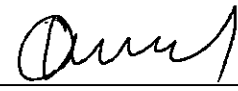
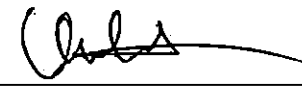
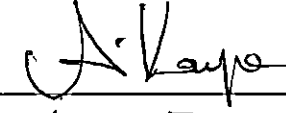
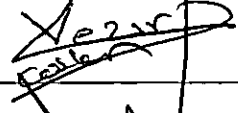
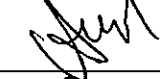
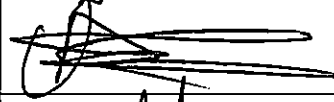
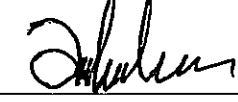
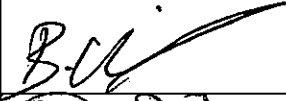
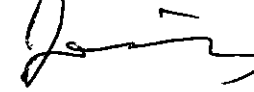
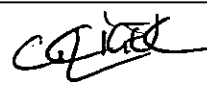
Türkiye'de kadınlar, fiziksel, cinsel, ekonomik ve psikolojik şiddetin birçok biçimine sistematik biçimde maruz kalmaktadır. Binlerce, milyonlarca kadın; evde, sokakta, iş yerinde ya da kamusal alanda bitmek bilmeyen şiddet döngülerinin içinde yaşamaya zorlanmaktadır. Şiddet, birçok kadın için olağan hale getirilmiş bir "norm" olarak varlığını sürdürürken, kadınlar bu döngüden kurtulmak için zaman zaman hayatta kalma güdüsüyle öz savunmaya başvurmak zorunda kalmaktadır.

Ancak mevcut yargı pratiği, şiddete maruz kalan kadınların içinde bulunduğu koşulları ve süreklilik arz eden tehdit ortamını yeterince gözetmemektedir. Geleneksel meşru savunma anlayışı, yalnızca "anı" bir saldırıya karşılık "o an" yapılan savunmayı esas almakta; bu da sistematik şiddete maruz kalmış kadınların eylemlerinin hukuken savunulmasını zorlaştırmaktadır. Oysa örselenmiş kadın sendromu, kadının geçmişte maruz kaldığı sürekli şiddet nedeniyle ciddi bir tehdit algısıyla yaşadığını ve bu tehdit algısının anlık olmaktan öte, süreklilik taşıyan bir durum olduğunu ortaya koymaktadır.

Kadının, saldırı anı dışında da kendini veya çocuklarını korumak için harekete geçmiş olması, mevcut ceza adaleti sisteminde "meşru savunma" kapsamında değerlendirilememekte ve bu durum kadınların haksız yere uzun yıllar hapis cezası almasına neden olabilmektedir. Oysa şiddet geçmişi, tehditlerin niteliği, failin daha önceki eylemleri, güç dengesizliği, kadının güvenlik arayışına rağmen koruma mekanizmalarının yetersiz kalması gibi unsurlar, öz savunma eyleminin zorunluluğunu ortaya koymakta ve yargının bu bütünsel bağlamı dikkate alması gerekmektedir.

Bugün Türkiye'de birçok kadın; şiddet faili erkekleri yalnızca hayatta kalmak için engellemiş, ancak buna rağmen "kasten adam öldürme" suçlamasıyla yargılanmış ve cezaevine konulmuştur. Kadın cinayetlerinin her geçen gün arttığı bir ülkede, hayatta kalmak için harekete geçen kadınların cezalandırılması, toplumsal adalete olduğu kadar, insan haklarına da ağır bir ihlaldir.

Bu nedenle, örselenmiş kadın sendromu temelinde kadınların meşru savunma hakkının yeniden tanımlanması, bu kadınların yargılama süreçlerindeki eşitsizliklerin araştırılması, şiddet geçmişinin ve hayatta kalma gerekçesinin yargılamalarda dikkate alınma biçiminin incelenmesi amacıyla bir Meclis Araştırması Komisyonu kurulması elzemdir.

1	SÜMEYYE BOZ	MUŞ	
2	AYTEN KORDU	TUNCELİ	
3	SERHAT EREN	DİYARBAKIR	
4	DİLAN KUNT AYAN	ŞANLIURFA	
5	GÜLCAN KAÇMAZ SAYYİĞİT	VAN	
6	NEVROZ UYSAL ASLAN	ŞIRNAK	
7	ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU	KOCAELİ	
8	ADALET KAYA	DİYARBAKIR	
9	VEZİR COŞKUN PARLAK	HAKKARİ	
10	ALİ BOZAN	MERSİN	
11	SALİHE AYDENİZ	MARDİN	
12	GÜLDEREN VARLI	VAN	
13	BERİTAN GÜNEŞ ALTIN	MARDİN	
14	BERDAN ÖZTÜRK	DİYARBAKIR	
15	ZEYNEP ODUNCU KUTEVİ	BATMAN	
16	CENGİZ ÇİÇEK	İSTANBUL	
17	MEHMET KAMAÇ	DİYARBAKIR	
18	SABAHAT ERDOĞAN SARITAŞ	SİİRT	
19	GEORGE ASLAN	MARDİN	
20	MEHMET ZEKİ İRMEZ	ŞIRNAK	